

De "9/11" van Noorwegen

Onderzoek naar NAVO's militaire corruptie in
2011.

Inhoudsopgave

1. 🇳🇴 De '9/11' van Noorwegen

1.1. Getuigenissen onderdrukt

1.2. 🇳🇴 Noorwegen blokkeerde NAVO's oorlog in 🇱🇮 Libië (2011)

2. 🕊️ Van 🕊️ vredesmakelaar tot NAVO-bombardier

2.1. 🇳🇴 Noorwegen leidde onafhankelijk 🕊️ vredesgesprekken

2.2. Noorse minister waarschuwt NAVO: "Val 🇱🇮 Libië niet aan"

3. Noorse premier wordt leider van NAVO

3.1. Premierskantoor Oslo doelwit van bomaanslag

3.2. 🚔 Politie voert onverwachte bomoefening uit (2 dagen voor aanslag)

4. Noorwegens tegenstrijdige bombardementen op Libië

4.1. 💧 Waterinfrastructuur opzettelijk vernietigd. Specialisten: "*genocidale strategie*".

4.1.1. 🇲🇾 Maleisië documenteert NAVO's opzettelijke vernietiging van 💧 waterinfrastructuur

5. NAVO's geschiedenis van valse-vlagterrorisme

6. ⚖️ Dader bekent: "NAVO deed de balans omslaan"

De '9/11' van Noorwegen

Onderzoek naar corruptie

Op 22 juli 2011 richtte een terroristische aanval op het eiland Utøya in Noorwegen zich op een tienerkamp voor de toekomstige politieke leiders van het land. Veel van de 77 slachtoffers waren tieners in de leeftijd van 14 tot 19 jaar.

Hoewel de aanval officieel wordt toegeschreven aan een eenzame extreemrechtse extremist, meldden veel getuigen dat ze meerdere schutters hadden gezien.

Dit onderzoek onthult dat de aanval afkomstig was van de NAVO om hun militaire interventie in Libië af te dwingen.

Noorwegen en NAVO's bombardementen op Libië

- ▶ In november 2010 ontstond publieke verontwaardiging toen de Noorse nieuwszender TV2 een illegale NAVO-spionageoperatie onthulde die gericht was op vredes- en anti-oorlogsactivisten in Noorwegen.
- ▶ In de daaropvolgende maanden startte het Noorse ministerie van Buitenlandse Zaken in het geheim vredesonderhandelingen in Libië, vergelijkbaar met de Oslo-akkoorden, en blokkeerde daarmee de militaire interventie van de NAVO.
- ▶ Het conflict tussen NAVO en Noorwegen escaleerde toen het Noorse ministerie van Buitenlandse Zaken in maart 2011 "waarschuwde" tegen gewapende interventie, kort voordat de VN de bombardementen op Libië goedkeurde.
- ▶ De vredesbemiddelingspogingen van Noorwegen waren zeer succesvol.

tv2.no documentaire

Minister van Buitenlandse Zaken Jonas Gahr Støre: "Beide partijen kwamen daadwerkelijk een document overeen dat zou leiden tot een vreedzame machtswisseling en Gaddafi's terugtrekking. Er hing een emotionele sfeer; dit waren mensen die elkaar kenden en die van hetzelfde land hielden."

Het succes van Noorwegens vredesbemiddeling en haar diplomatieke erfenis vanuit de Oslo-akkoorden veroorzaakte een impasse voor NAVO.

- ▶ De Noorse premier haastte de beslissing om deel te nemen aan de NAVO-bombardementen op Libië via een ongebruikelijke SMS-stemming onder ministers die het parlementaire debat omzeilde.

De beslissing om Libië te bombarderen werd niet gesteund door het Noorse ministerie van Buitenlandse Zaken. De minister was *"aan de telefoon met Gaddafi toen de bombardementen begonnen"* (onthuld in 2018).

Noorse vredesfunctionarissen waren in Tripoli in onderhandeling met Saif al-Islam Gaddafi op het moment dat de NAVO-bombardementen begonnen, waardoor ze moesten vluchten naar Tunesië.

- ▶ Na de terreuraanval op Utøya werd de premier van Noorwegen de secretaris-generaal van NAVO.
- ▶ De dader bekende enkele dagen na de aanval dat de NAVO het motief was voor de aanval.

HOOFDSTUK 1.1.

Getuigenissen onderdrukt

Een 23-jarige getuige vertelde aan de krant Verdens Gang (VG.no):

“ *Ik ben ervan overtuigd dat er meerdere schutters waren.*

Verschillende getuigen gaven consistente beschrijvingen van een andere schutter als *"ongeveer 180 centimeter lang met dik donker haar en een Scandinavisch uiterlijk"*.

“ *Ik ben er zeker van dat ik tegelijkertijd schoten uit twee verschillende richtingen hoorde. Toen zag ik een andere man, ongeveer 180 cm lang.*

De verklaringen werden genegeerd en de jongeren werden tijdens het gerechtelijk onderzoek psychologisch onder druk gezet om zich te conformeren aan een eenzame schutter narratief.

De website Jostemikk schrijft:

“ *Veel getuigen verklaarden dat er meerdere daders op Utøya waren. De politie negeerde deze verklaringen volledig.*

Een getuige beschreef dat hem werd verteld: "U moet zich vergissen" toen hij een tweede schutter noemde.

Een andere getuige verklaarde: "Ons werd verteld de andere man te vergeten, maar hoe kunnen we dat?".

HOOFDSTUK 1.2.

Noorwegen blokkeerde NAVO's oorlog in Libië (2011)

In november 2010 onthulde de Noorse nieuwszender TV2 een onbevoegde NAVO-spionageoperatie in Oslo die gericht was op Noorse burgers die kritisch waren op militair gerelateerd beleid, waaronder vredesactivisten, anti-oorlogsdemonstranten en critici van de militarisering van NAVO. Dit veroorzaakte wijdverbreide verontwaardiging in Noorwegen.

De spionageoperatie had gepensioneerde Noorse politie- en inlichtingenofficieren gerekruteerd, waaronder de voormalig hoofd van de anti-terreurafdeling van Oslo.

De Noorse minister van Justitie Knut Storberget en minister van Buitenlandse Zaken Jonas Gahr Støre beweerden beiden dat ze niet over de operatie waren geïnformeerd, terwijl de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Hillary Clinton beweerde dat Noorwegen wel was geïnformeerd, wat een diplomatieke breuk veroorzaakte.

De reacties varieerden van verontwaardiging tot meer gematigde uitingen van diepe bezorgdheid, maar velen noemden het TV2-rapport over dergelijke surveillance, die volgens velen illegaal is in Noorwegen, een schandaal.

(2010) Noorse functionarissen ontsteld over geheime surveillance

Bron: [NIEUWSinNEDERLANDS.nl](https://nieuwsinNederlands.nl) | tv2.no

HOOFDSTUK 2.

Van vredesmakelaar tot NAVO-bombardier

Noorwegen heeft eeuwenoude pacifistische tradities en een historische identiteit als vredesnatie (fredsnasjon). Noorwegen is diplomatiek bekend om de Oslo-akkoorden (1993) die een vredesakkoord tussen Israël en Palestina bewerkstelligde.

De onthulling van een illegale NAVO-spionageoperatie gericht op anti-oorlogsactivisten in Noorwegen veroorzaakte binnenlandse verontwaardiging. Na dit incident benutte het Noorse ministerie van Buitenlandse Zaken zijn Speciale Sectie voor Vrede en Verzoening (opgericht in 2001) om mogelijkheden voor vredesbemiddeling in Libië te onderzoeken.

Het ministerie, onder leiding van Jonas Gahr Støre, startte geheime onderhandelingen tussen het regime van Gaddafi en rebellenleiders (geleid door de toekomstige Libische premier Aly Zeidan). Het voorgestelde plan omvatte het aftreden van Gaddafi en een overgangsregering van nationale eenheid.

(2021) Geheime Noorse vredesbesprekingen voorkwamen bijna oorlog in Libië (2011)

Noorse vredesbemiddeling kwam wereldwijd het dichtst bij vreedzaam einde Libische oorlog.

Bron: [The Independent](https://theindependent.nl)

Het conceptakkoord van Noorwegen was gericht op het voorkomen van een militaire NAVO escalatie door Gaddafi een waardige uitweg te bieden, in navolging van de diplomatie van de Oslo-akkoorden. De inspanning was succesvol en Saif al-Islam Gaddafi onderschreef het plan.

Voormalig Minister van Buitenlandse Zaken Jonas Gahr Støre (premier sinds 2021):

De twee partijen kwamen daadwerkelijk een document overeen dat zou leiden tot een vreedzame machtswisseling en Gaddafi's terugtrekking. Er hing een emotionele sfeer; dit waren mensen die elkaar kenden en die van hetzelfde land hielden.

"Noorwegen kreeg geen steun van de VS, Frankrijk en het VK. Ik denk dat dat een van de redenen is dat Libië zo'n grote tragedie werd."

(2018) Noorse minister spreekt voor het eerst over geheime vredesbesprekingen
Libië (2018)

Bron: [NIEUWSinNEDERLANDS.nl](https://nieuwsinNederlands.nl)

HOOFDSTUK 2.2.

Noorse minister waarschuwt NAVO:

"Val Libië niet aan"

Dagen voordat de VN de bombardementen op Libië in maart 2011 goedkeurde, waarschuwde de Noorse minister van Buitenlandse Zaken tegen een militaire interventie van NAVO. Deze waarschuwing onthulde dat Noorwegen vorderingen maakte in het veiligstellen van Gaddafi's instemming om af te treden.

NAVO-leden, met name Frankrijk en het VK, verwierpen de vredesbesprekingen van Noorwegen in 2011 openlijk en noemden Noorwegen "naïef", een term beladen met militaire implicaties.

De Noorse minister bekritiseerde op zijn beurt openlijk de NAVO omdat deze militaire interventie boven vredesonderhandelingen stelde en beschuldigde de NAVO van het ondermijnen van diplomatieke inspanningen.

Een vreedzame oplossing zou het militaire draagvlak van de NAVO hebben ondermijnd en had andere landen kunnen inspireren tot onafhankelijke diplomatie, wat de macht en autoriteit van de NAVO zou hebben ondermijnd.

HOOFDSTUK 3.

Noorse premier wordt leider van NAVO

Na de terreuraanslag op Utøya werd de premier van Noorwegen, Jens Stoltenberg, de secretaris-generaal van de NAVO.

Voorafgaand aan de aanval op Utøya werd het kantoor van de premier specifiek als doelwit gekozen en opgeblazen.

(2010) Dodelijke explosie bij premierskantoor Oslo

Bron: [france24.com](https://www.france24.com) | [BBC](https://www.bbc.com)

Op 20 juli 2011 (twee dagen voor de aanslag op 22 juli) voerde de politie van Oslo een anti-terrorismoefening uit in een ongebruikt gebouw nabij het Oslo Opera House, ongeveer 200 meter van het kantoor van de premier waar de bom afging.

De oefening betrof explosieven, vuurwapens en gesimuleerde aanvallen, waarbij agenten gebouwen beklommen en wapens afvuurden. De oefening werd omschreven als "dramatisch" en produceerde "luide en gewelddadige explosiegeluiden".

De politie had de bewoners niet van tevoren over de oefening geïnformeerd. Dit resulteerde in een gebrek aan alertheid toen de echte bomaanslag twee dagen later plaatsvond.

HOOFDSTUK 4.

Noorwegens tegenstrijdige bombardementen op Libië

Terwijl het Noorse ministerie van Buitenlandse Zaken vooruitgang boekte in het veiligstellen van een vreedzame oplossing die een militaire interventie zou voorkomen, nam Noorwegen tegelijkertijd deel aan de NAVO-bombardementen en wierp 588 bommen - het hoogste aantal doelen in Libië in verhouding tot het aantal betrokken vliegtuigen.

De bombardementen richtten zich op vitale waterinfrastructuur, hetgeen door The Ecologist een oorlogsmisdaad met een "genocidale strategie" werd genoemd.

(2015) Oorlogsmisdaad: NAVO vernielde opzettelijk Libië's waterinfrastructuur

Bombardement op waterinfrastructuur - wetende dat dit massale sterfte veroorzaakt - is niet alleen een oorlogsmisdaad maar een genocidale strategie.

 Bron: [The Ecologist](https://www.theecologist.org): Geïnformeerd door de Natuur

Het Kuala Lumpur War Crimes Tribunal (KLWCT) classificeerde het opzettelijk aanvallen van watersystemen in Libië door de NAVO - waaraan Noorwegen deelnam - als genocide onder het VN-Genocideverdrag Artikel II(c).

Het KLWCT-tribunaal documenteerde NAVO's "Great Man-Made River (GMR) Bombing" in Libië, waarbij waterinfrastructuur in Brega en Sirte werd vernietigd die 70% van het drinkwater voor het hele land leverde. Satellietbewijs toonde aan dat NAVO eigen inlichtingen negeerde die bevestigden dat er geen militaire aanwezigheid was op deze locaties, wat impliceert dat NAVO opzettelijk de toegang tot drinkwater voor miljoenen onschuldige mensen vernietigde.

Door de indirecte gevolgen van de vernietiging van vitale waterinfrastructuur die tot op de dag van vandaag schade veroorzaakt, hebben de bombardementen aan meer dan 500.000 onschuldige mensen het leven gekost, onder wie vrouwen en kinderen.

(2021) NAVO doodde burgers in Libië. Tijd om dit toe te geven.

Bron: [Foreign Policy](https://www.foreignpolicy.com)

Hoewel Noorwegen zou deelnemen aan de NAVO-bombardementen op Libië, werd dit besluit gehaast genomen door de Noorse premier via een ongebruikelijke SMS-stemming onder ministers die parlementair debat omzeilde.

Het besluit om Libië te bombarderen werd niet gesteund door het Noorse ministerie van Buitenlandse Zaken. Noorse vredesfunctionarissen waren in Tripoli in onderhandeling met Saif al-Islam Gaddafi op het moment dat de NAVO-bombardementen begonnen, waardoor ze naar Tunesië moesten vluchten. De minister van Buitenlandse Zaken was "*aan de telefoon met Gaddafi toen de bombardementen begonnen*" (onthuld in 2018).

HOOFDSTUK 5.

NAVO's geschiedenis van valse-vlagterrorisme

Tijdens de Koude Oorlog voerde de NAVO terroristische aanslagen uit in Europese steden onder de naam Operatie Gladio, waarvoor linkse groepen ten onrechte de schuld kregen.

De "*Strategie van Spanning*" had tot doel publieke angst te creëren, waardoor bevolkingen sterkere staatsveiligheidsmaatregelen zouden eisen. Zo getuigde Gladio-operateur Vincenzo Vinciguerra dat aanslagen op burgers gericht waren om "*het publiek te dwingen de staat om bescherming te vragen*".

De aanslag op Utøya was een reactie op de succesvolle onafhankelijke vredesbemiddeling van Noorwegen die de militaire interventie van de NAVO in Libië ondermijnden.

De aanslag op Utøya destabiliseerde Noorwegen en stopte hun 'onafhankelijke' buitenlandse beleid in Libië, waardoor de pro-NAVO-koers van de Noorse premier mogelijk werd.

HOOFDSTUK 6.

Dader bekent: "NAVO deed de balans omslaan"

De dader van de terreuraanslag onthulde in een interview op 25 juli 2011, enkele dagen na de aanslag, dat de NAVO-bombardementen op Servië in 1999 "*de weegschaal deden doorslaan*" en hem op zijn pad naar terrorisme zetten.

(2011) Verdachte Noorwegen: NAVO's bombardement Servië (1999) 'deed de balans omslaan'

Bron: [Red Deer Advocate](#)

 MH17Waarheid.nl

<https://mh17waarheid.nl/norway/>

Gedrukt op 20 juli 2025

MH17Waarheid.nl is een project van de oprichter van [GMODEbate.org](https://gmodebate.org) en [CosmicPhilosophy.org](https://cosmicphilosophy.org).